

Fængselsfunktionæren **7/8**

Dansk Fængselsforbund

Juli-August 2005

- 3 Leder
- 4 Nedbringelse af overbelæg og forbedret arbejdsmiljø er ikke på ønskeseddelen
- 5 Den etniske udfordring
- ◀ 6 Politigården, hva' nu?
- 8 Vi vil lave det vi er ansat til
- 10 Et godt kort at have i baghånden
- ◀ 11 Køligt og regnfuldt rejsegilde på Enner Mark
- 12 Alting stiger
- 14 Praktik i åbent fængsel tak
- ◀ 16 Fra tugthus til transportcenter
- 19 Meddelelse fra Tjenestemændenes Låneforening
- 20 Profil af en afdelingsformand Jan Pedersen
- 21 Profil af en afdelingsformand Martin Schrøder
- ◀ 22 Solstrålehistorie fra det virkelige liv
- 23 Debat
- 24 Navnenyt
- 26 Sport
- 28 Hvad er det?

Forsidebillede:

Ny debat om forholdene på Politigårdens Fængsel.

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Vestre Kirkegårds Allé 3,
2450 København SV
Tlf. 3325 9801 - Fax 3325 9601
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Kim Østerbye (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail:
fagblad@danskfaengselsforbund.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:

Artikler modtages på diskette, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.

Nye separate afdelinger nødvendige

LEDER

Af Kim Østerbye,
formand for
Dansk Fængselsforbund

Budskabet fra regeringen var klart, tidligere på sommeren: Vi opruster mod de stærkt kriminelle indvandrerbander, lød det.

Det var et budskab, som den store del af befolkningen havde svært ved at have noget imod. Som det seneste i en længere række af episoder havde vi netop oplevet skyderierne på Pusher Street i Christiania og foran Cafe Rust – begge med dødelig udgang. Og et par kolleger var blevet overmandet af otte hætteklædte venner til den arrestant, der var indlagt til behandling på Rigshospitalet.

Det er fuldt forståeligt, at regeringen vil sætte ekstra ind over for sådanne kriminelle grupper.

Vi minder bare om én ting, i den sammenhæng: Hvis indsatsen virker skal Kriminalforsorgen ruste sig til at håndtere en stadig større gruppe af kriminelle indvandrere. Det kan vi sagtens, hvis vi forbereder os ordentligt og der træffes de rigtige beslutninger.

Men for øjeblikket er vi ganske enkelt ikke gearet til det.

Vi er faktisk ikke engang gearet til at håndtere de anden generationsindvandrere, vi har i systemet i dag. Budskabet fra flere af Kriminalforsorgens institutioner rundt omkring i landet, er det samme: Vi har et problem, vi ikke håndterer ordentligt. Uanset, om de indsatte tilhører Den internationale Klub, Black Cobras, Burhan-gruppen eller noget helt fjerde, så dominerer de alt for meget, bag murene. En del af de mest kriminelle er uden for enhver pædagogisk rækkevidde, og de er fløjttende ligeglade med personale, medindsatte og almindelige normer for, hvordan vi omgås hinanden.

Rockerne har, de senere år, fået afsoningsforhold, der et langt stykke ad vejen afholder dem fra at have en negativ dominerende indflydelse på medfanger og andre omgivelser. Særlige fængsler, særlige afdelinger og særlige afsoningsforhold, hvis de ter sig råddent. Samtidig er de klar over, at der bliver iværksat lidet attraktive strafforanstaltninger, hvis de opfører sig psykopatiske, truende eller voldelige.

Sådan er det ikke med de voldsomt kriminelle og negativt stærke anden generationsindvandrere. Vi mangler simpelthen en klar politik for håndteringen af dem: Hvor skal de afsone? Skal vi have særlige afdelinger? Skal vi isolere

dem fra resten af de indsatte? Skal vi sætte særlige foranstaltninger i værk i forhold til dem?

Svar på de spørgsmål får vi så meget desto mere brug for, hvis den forstærkede indsats imod de kriminelle anden generationsindvandrere kommer til at virke efter hensigten.

Og hvorfor skulle den ikke det? Politiet vil benytte metoderne fra rockerindsatsen i forhold til indvandrerbanderne: De vil aflytte telefoner og rum, skygge, infiltrere, afdække rejseaktivitet og internationale kontakter, gå efter penge og samarbejde med andre myndigheder, herunder især skattevæsenet, cpr-registret og de sociale myndigheder.

Den slags plejer at virke. Der kan derfor ikke være megen tvivl om, hvordan det kommer til at gå de kommende måneder og år: Flere stærkt kriminelle anden generationsindvandrere vil blive pågrebet, ført for en dommer og dømt til langvarige afsoninger.

Der er al mulig grund til, at vi inden for murene tager den problemstilling alvorligt, får tænkt tanker og får gjort noget. Nu. ■

Nedbringelse af overbelæg og forbedret arbejdsmiljø er ikke på ønskeseddelen

Justitsminister Lene Espersen (K) angribes fra begge sider i Folketinget. Hverken overbelæg eller arbejdsbetingelserne i landets fængsler er nævnt i William Rentzmanns direktørkontrakt for 2005, og det er en fejl, lyder det fra bl.a. Pia Kjærsgaard.

Til trods for gentagne politiske udmeldinger fra justitsminister Lene Espersen (K) om at der skal gøres noget ved overbelægget og arbejdsmiljøet i landets fængsler, står det ikke nævnt én eneste gang i William Rentzmanns direktørkontrakt for 2005.

Direktørkontrakten, som hvert år indgås mellem justitsministeren og direktøren, skal sikre, at William Rentzmann gør en ekstra indsats i forhold til særlige områder i Kriminalforsorgen. Indsatsområder udvalgt af justitsministeren.

I 2005 står nedbringelse af venterkøen øverst på Lene Espersens ønskeliste til William Rentzmann. Opfylder han dette ønske sammen med direktørkontraktens øvrige fire mål, er der kontant afregning. Ifølge Personalestyrelsen giver opfyldelsen af en direktørkontrakt typisk 100.000 kr. ekstra i løn.

Klart politisk signal

Prioriteringen i årets direktørkontrakt vækker på Christiansborg overraskelse og harme i begge sider af folketingssalen. Problemet er ikke så meget det, der står i kontrakten, men nærmere det, der ikke er nævnt.

Pia Kjærsgaard, leder af Dansk Folkeparti, mener at fokus i kontrakten er helt forkert: "Det overrasker mig meget, at det ikke er en del af

Rentzmanns direktørkontrakt for 2005, at få nedbragt belægget og gjort arbejdsforholdene for de ansatte mere tålelige. Det burde det helt klart være. Hvis det virkelig forholder sig sådan, at Rentzmann ikke vil blive målt på, om han får forbedret forholdene for de ansatte i landets fængsler i det kommende år, så er vi da nødt til at gå videre til justitsministeren med det," siger Pia Kjærsgaard.

Også SF's retsordfører, Anne Bastrup, mener at justitsministeren har et problem.

"Det er jo ikke Rentzmanns skyld, at direktørkontrakten for 2005 ser ud, som den gør. Kontrakten er et klart politisk signal fra Lene Espersen om den fremtidige kurs i Kriminalforsorgen. Og det signal er ikke i orden. Det er simpelthen beskæmmende, at det ikke er en soleklar målsætning i direktørkontrakten, at få nedbragt belægget og forbedret arbejdsmiljøet i fængslerne," siger Anne Bastrup.

I Justitsministeriet ser man imidlertid ikke noget problem i William Rentzmanns direktørkontrakt for 2005. Det ene udelukker jo ikke det andet, lyder budskabet.

Man understreger, at Kriminalforsorgen – i lighed med andre offentlige institutioner – skal vurderes på, hvordan man klarer sig udadtil, og ikke på om det på de indre linjer går bedre eller dårligere. Men, skriver Justitsministeriet: "Det er imidlertid klart, at opnåelsen af eksterne resultater forudsætter en lang række interne tiltag, herunder på personaleområdet, selv om disse ikke selvstændigt omtales i resultatkontrakterne."

Vrøvl

Kim Østerbye, formand for Dansk Fængselsforbund, er langt fra tryk ved Justitsministeriets forklaring.

"At man har glemt personalet i kontrakten er et udtryk for en ledelsesstil, jeg ikke bryder mig om. At man så oveni forsøger at bortforklare det med noget vrøvl, er simpelthen trist. Enhver ved jo, at afvikling af venterkøen ikke går hånd i hånd med et rimeligt belæg. Tværtimod – jo mere overbelæg direktøren accepterer, jo hurtigere får han gnavet køen ned, og jo flere penge er der til ham selv," siger Kim Østerbye.

Han er skuffet over justitsministeren: "Hverken overbelæg eller arbejdsmiljøet står på hendes ønskeseddel. Det er mildt talt overraskende, ikke mindst set i lyset af, hvor mange gange justitsministeren – både offentligt og internt – har understreget, at begge dele ligger hende meget på sinde. Jeg synes mildt talt, det er utilfredsstillende for alle vore kolleger rundt omkring i landet." ■

Af Jesper Bjerrehuus

William Rentzmanns direktørkontrakt for 2005 stiller krav om:

- Nedbringelse af venterkøen
- Iværksættelse af afsoning med fodlænker
- Modernisering af Kriminalforsorgens styring
- Nul-tolerance overfor narkotikamisbrug
- Akkreditering og dokumentation af behandling

Om direktørkontrakter: Siden 1995 har det været muligt at indgå resultatlønskontrakter for direktører og institutionschefer mv. – de såkaldte direktørkontrakter. Resultatløn til chefer synliggør institutionens mål og prioriteringer og giver et godt grundlag for at sætte fokus på sammenhængen mellem løn og resultater ved at skabe et kontraktssystem fra bund til top i institutionen. Derudover bidrager kontraktssystemet til at synliggøre sammenhængen mellem de overordnede politikker og strategier og de daglige opgaver og gøremål for institutionen og dens medarbejdere.

Kilde: Personalestyrelsen

Den etniske udfordring

Jagten på unge med anden etnisk baggrund er for alvor gået i gang. Både politi, forsvar og kriminalforsorg vil have fat i dem. Men det er svært.

Unge med anden etnisk baggrund i uniform er en mangelvare, og det gælder uanset, hvilken etat uniformen kommer fra.

Derfor har både forsvar, politi og kriminalforsorg indledt initiativer, der skal gøre opmærksom på deres uddannelser og få flere til at søge udfordringer iført uniform.

"Vi ser det som en særdeles vigtig opgave, at vores institution afspejler det samfund, vi lever i, så derfor bruger vi også mange ressourcer på det," siger seniorsergent ved Forsvarets Rekruttering, John Christensen. Sammen med to konsulenter står han for at opføre og opfordre unge med anden etnisk baggrund til at søge en karriere i forsaret. Og det er nødvendigt, hvis man vil have fat i de unge.

Personlig kontakt

"Det dur simpelthen ikke med alle de annoncer. Der er brug for personlig kontakt, og derfor er vi også meget glade for vores rollemodeller, som rejser land og rige rundt for at fortælle om vores jobmuligheder," siger John Christensen.

I Politiet og Direktoratet for Kriminalforsorgen har man også erkendt, at værdien af dyre tv- og avisreklamer ikke er særlig stor over for målgruppen. Derfor har man ligeledes ansat særlige medarbejdere, hvis primære opgave er at iværksætte og lave opsøgende arbejde.

"Responsen på vores tv-spots har været for lille, for selvom vi samlet set har fået en stigning i antallet af ansøgere, så er der ikke kommet en stigning i antallet af ansøgere med anden etnisk baggrund," siger politikommissær og leder af politiets ansættelsesafdeling Kaj Verner Larsen.

Samme erfaring har man i Direktoratet for Kriminalforsorgen: "Vi lavede en annoncekampagne, som godt nok gav

rimelig god respons i København, men da vi skulle rekruttere til forskolen på Fyn, havde det ingen gennemslagskraft, og derfor blev vi nødt til at sadle om, og i stedet hyre en konsulent, der kunne bruge sit personlige netværk til at lave det nødvendige opsøgende arbejde," siger uddannelseskonsulent på KUC Bente Benderska.

Op ad bakke

På trods af en øget indsats med både reklamekampagner og opsøgende arbejde, er der ingen af de tre etater, som endnu har kunnet høste frugten af indsatsen.

"Det er virkelig op ad bakke. Og på trods af vores indsats, har vi ikke oplevet en stigning i andelen af folk med anden etnisk baggrund. Det er nok, fordi vores job i mange tredjeverdens lande har en lav status, og mange forbinder militæret med noget meget negativt," siger John Christensen.

Samme forklaring møder man hos både politi og kriminalforsorg. Men på trods af de hårde odds har man i Kriminalforsorgen gennem de senere år oplevet en stigning i antallet af ansøgere med anden etnisk baggrund. Problemet har bare været, at mange ikke kunne bestå optagelsesprøven. Derfor gav det reelt set ikke flere ansatte med anden etnisk baggrund. Derfor valgte man at lave en forskole, der skulle forberede de unge med anden etnisk baggrund til optagelsesprøven og livet i fængselsverdenen.

"Jeg synes, at forsøgene med forskolerne har været rigtig gode, og det har givet os nogle gode erfaringer, som vi kan bygge videre på i fremtiden," siger uddannelseskonsulent Bente Benderska.

I både politiet og forsaret synes man principielt, at ideen med forskolen er god, men ser det ikke som en mulighed, man umiddelbart kan overføre. Til gengæld er både politiet og forsaret deltagere i en kampagne iværksat af Integrationsministeriet.

Kampagnen "En uniform – mange muligheder" sætter fokus på job med uniform, og foruden politi og forsvar deltager

også Sikringstjenesten, Redningstjenesten og Beredskabet.

Basar

I Kriminalforsorgen er man ærgerlig over, at man ikke er repræsenteret i Integrationsministeriets kampagne. Og man har fra Direktoratets side henvendt sig til Integrationsministeriet for at få en forklaring.

Men konsulent på Integrationsministeriets kampagne Jamal Butt, forklarer at det på ingen måde har været hensigten at træde nogen over tærne: "Vi har valgt fem erhvervs- og uddannelsesretninger, som alle er baseret på et fælles værdigrundlag. Det er erhvervs- og uddannelsesretninger, som med deres arbejdsområder, har et stort opgaveoverlap og supplerer hinanden fornuftigt," siger han.

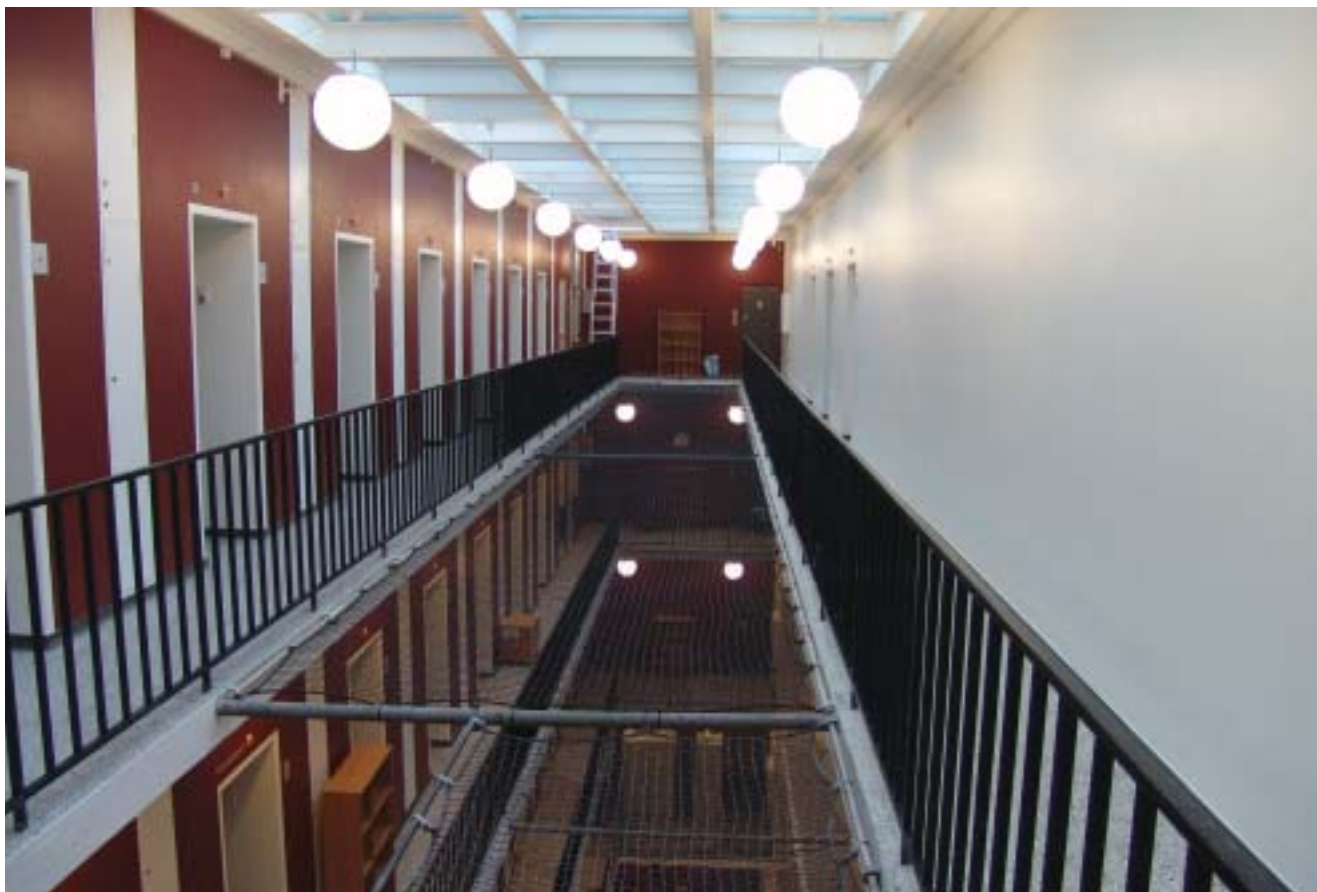
Jamal Butt forklarer, at man i stedet har inviteret Kriminalforsorgen til at deltage i ministeriets store "Brug for alle unge"-kampagne, der udover kampagnehjemmeside, også arrangerer større uddannelsesbasarer specielt rettet mod unge med anden etnisk baggrund end dansk. "Vi opfordrer fængselsfunktionærerne til at møde op, få sig en stand og vise flaget," siger Jamal Butt, der påpeger, at over 5000 unge med anden etnisk baggrund indtil videre har besøgt basarene. ■

Af Line Kold

Målsætningen

Det er målsætning at 3,5 pct. af alle statens medarbejdere har en anden etnisk baggrund end dansk. Både politi, forsvar og Kriminalforsorgen ligger en godt stykke under denne målsætning. Forsvaret har cirka 1,4 pct. medarbejdere med anden etnisk baggrund. Politiet og anklagemyndigheden har tilsammen cirka 0,4 pct. medarbejdere med anden etnisk herkomst og i Kriminalforsorgen opgør man andelen til at være knap en pct. Procentsatserne er alene baseret på et kvalificeret skøn, da det ikke er lovligt at registrere folks etnicitet.

Politigården, hva' nu?

Ombudsmanden har rettet kritik af forholdene på Politigårdens Fængsel.

Da Politigårdens Fængsel åbnede i september sidste år, vakte det glæde i Kriminalforsorgen. Endelig havde man et sted at gøre af de stærkt negativt styrende. Siden har ombudsmanden rettet kritik af forholdene, som nu skal gennemgås og revideres.

Vi overvejer.

Sådan lyder den korte version fra sikkerhedschef i Direktoratet for Kriminal-

forsorgen Ole Hansen, når spørgsmålet falder på fremtiden for Politigårdens Fængsel.

"Vi er på nuværende tidspunkt – sammen med Københavns Fængsler – inde i en række overvejelser om brugen af Politigårdens Arrest. Det er imidlertid for tidligt at udtale sig om resultatet af disse drøftelser," siger Ole Hansen.

Behovet for ændringer kommer i kølvandet på kritik fra Folketingets Ombudsmand, der blandt andet går på, at forholdene på Politigårdens Fængsel har karakter af isolationsfængsling: "Efter min umiddelbare opfattelse må det anses at være tvivlsomt, om det af sikkerhedsmæssige eller ordensmæssige grunde er nødvendigt at begrænse for-

holdene for de indsatte, som ikke hører under kategori 1," skrev ombudsmanden i sin rapport, efter han havde været på inspektion i fængslet i december sidste år. Problemet er, i ombudsmandens øjne, at indsatte, der hverken har været truende eller voldelige, men blot har prædikatet stærkt negativt styrende, er fængslet under forhold med meget indskrænkede frihedsbeføjelser.

Afdelingsleder på Politigårdens Fængsel Ole Gotfredsen er sådan set enig i, at det kan virke hårdt, at varetægtsfængslede skal sidde under så strengt et regime, som det der eksisterer på Politigården.

"I forhold til de afsoningsforhold, der eksisterer for varetægtsfængslede rocke-

Afdelingsleder
Ole Gotfredsen.

re, som ikke er voldelige eller truende, i andre arresthuse, kan jeg godt se, at det er lidt hårdt at skulle sidde herinde. Hvis vi stadig skal have varetægtsfængslede siddende i fremtiden, burde man nok lave en maksimum tid på seks måneder," siger Ole Gotfredsen.

Et mildere regime

Ombudsmandens rapport er blevet læst nøje, og man har fra Politigårdens side udarbejdet et svar på kritikken og kommet med forslag til forskellige lempelser i forholdene.

"Vi har kigget på, hvilke foranstaltninger vi kan lave for at bløde regimet lidt op, men for os er det vigtigt, at vi stadig har noget at handle med, og at det stadigvæk opleves som en sanktion at blive flyttet til Politigårdens Fængsel. For vi skal stadig signalere, at vi ikke accepterer voldelig og truende adfærd i vores fængsler," siger Ole Gotfredsen.

Konkret har man arbejdet med at lave nogle lempelser i forhold til fællesskab, og give de indsatte mere fritid.

For eksempel har man fra fængslets side foreslået, at adgangen til fængslets kondi- og flexrum bliver sat op fra én time tre gange om ugen til én time seks gange om ugen, og samtidig tillade fællesskab af tre-fire timers varighed om dagen – i stedet for de nuværende to timers cellefællesskab.

Derimod vil det på grund af de fysiske rammer være umuligt at ændre i besøgsbestemmelserne eller lade de indsatte have fællesskab med mere end én anden indsat.

Fungerer godt

I øjeblikket er der fuldt hus på Politigården, hvor 14 af de 25 indsatte er overført til fængslet på baggrund af truende eller voldelig opførsel.

Ifølge Ole Gotfredsen giver de ingen anledning til problemer, for hverken personale eller indsatte.

"Vi er beregnet til at tage imod rockere og andre stærkt negativt styrende, og vi havde vel faktisk regnet med, at kunne fylde fængslet med indsatte af den karakter," siger Ole Gotfredsen, der derimod ikke er særlig glad for, at han for tiden huser syv frivilligt isolationsfængslede.

"Jeg vil langt hellere huse flere af de indsatte, som truer og er voldelige på de eksisterende stærkeafdelinger, i statsfængslerne, de åbne fængsler og arresthusene og på den måde være med til at hjælpe de hårdt trængte kollegaer rundt om i landet," siger han.

Problemet er bare, at mange af de, der rent faktisk opfører sig truende og voldeligt ude i fængslerne, ikke kan overføres til Politigården, fordi de ikke gentagne gange har været voldelige eller på forhånd er stemplet som negativt stærkt styrende. Og det vil, ifølge Ole Gotfredsen, kræve en lovgivningsmæssig ændring, der udvider de nuværende kategorier.

I Direktoratet for Kriminalforsorgen vil man hellere åbne op for, at også andre end voldelige og truende negativt stærke indsatte kan sidde på Politigården

"Gudskelov kan vi ikke fylde stedet op med den gruppe, og derfor overvejer vi p.t., hvilke andre indsatte, der på fornuftig vis kan opholde sig der," siger Ole Hansen. Han påpeger, at Politigårdens Fængsel har vist sig at være et virksomt middel mod voldelige og truende negativt stærke indsatte: Den gruppe skal der – og vil der – altid være plads til i Politigårdens arrest. ■

Af Line Kold

De må sidde på Politigården

Kategori 1:

Negativt stærke indsatte, herunder indsatte fra afdelingerne for negativt stærke indsatte i de lukkede fængsler, som optræder alvorligt truende og/eller voldeligt.

Kategori 2:

Negativt stærke varetægtsarrestanter fra politikreds 1-8, dvs. negativt stærke varetægtsarrestanter, der som udgangspunkt placeringsmæssigt hører til Vestre Fængsel.

Kategori 3:

Negativt stærke varetægtsarrestanter fra andre arresthuse – hovedsageligt arresthusene på Sjælland.

Kategori 4:

Negativt stærke afsonere, der skal udstå kortere fængselsstraf i arresthus (op til fire måneders fængsel).

Det fremgår af Københavns Fængsleres retningslinjer, at opholdet for indsatte i kategori 1 forudsættes at være midlertidigt. Tilbageførsel skal således ske, når grundlaget for opholdet ikke længere skønnes at være til stede. Der er ikke en formodning om tilbageførsel af indsatte i de andre kategorier, fordi placeringen sker af kapacitetsmæssige grunde.

For kategori 2-4 gælder der ikke krav om, at de indsatte optræder truende og/eller voldeligt. Det er tilstrækkeligt, at de er karakteriseret som negativt stærke indsatte.

Da indsatte i kategori 1 har første prioritet, kan indsatte i kategori 2-4 kun anbringes i afdelingen, hvis der er plads.

Vi vil lave det, vi er ansat til

Brug os! Sådan lyder opfordringen fra fængselsfunktionærerne på Politigårdens Fængsel, Martin Djørup, Michael Østergaard, Kim Simonsen og Lasse Olsen.

De ansatte på Politigårdens Fængsel er trætte af at passe på frivilligt isolerede, når det, de er ansat til, er, at håndtere truende og voldelige indsatte.

"Det virker fuldstændig åndssvagt, at vi skal stå to mand høj, hver gang vi skal åbne døren for en fredsommelig stakkel, der har valgt at lade sig frivilligt isolere. Det er simpelthen ressourcepild," siger fængselsfunktionær på Politigårdens Fængsel Lasse Olsen.

Han og de andre kollegaer på Politigårdens Fængsel vil meget hellere bruge tid på at håndtere de indsatte, det var meningen skulle fylde pladserne på Politigården. Nemlig de truende og voldelige indsatte fra landets øvrige fængsler.

"Ideen med Politigårdens Fængsel er fremragende, og det er vigtig, at vi har den slags fængsel i Kriminalforsorgen. Men det skal bruges ordentligt," siger Lasse Olsens kollega Michael Østergaard.

De ansatte på Politigården Fængsel er ærgerlige over, at de ikke bliver brugt til det, de er ansat til, og som ville hjælpe deres kollegaer i det øvrige fængselsvæsen.

"På landets øvrige afdelinger bøvler man med truende og voldelige indsatte og prøver for alt i verden at undgå dem, men vi vil altså rigtig gerne have dem her," siger Lasse Olsen, der ligesom de øvrige ansatte på Politigården har gennemgået en særlig efteruddannelse som forberedelse til jobbet på Politigårdens Fængsel.

Uden for kategori

Problemet er ifølge fængselsfunktionærerne ikke, at der ikke er nok indsatte, der opfører sig voldeligt og truende i de danske fængsler. Dem er der masser af, og de fylder utroligt meget i hverdagen

på de almindelige afdelinger, siger de. Men med de eksisterende kategorier for, hvem der må sidde på Politigårdens Fængsel, er det bare svært at fylde cellerne.

"Når man læser de politiske hensigts-erklæringer i forbindelse med oprettelsen af Politigårdens Fængsel, er man ikke i tvivl om, at tanken var, at nu skulle de danske fængsler og arresthuse støvsuges for voldelige og truende indsatte, som i stedet skulle placeres på Politigården," siger afdelingsformand for Københavns Fængsler Ina Rasmussen.

Men sådan er virkeligheden ikke blevet. For de kategorier, der derefter blev opstillet, er så snævre, at det stort set kun er rockere, der umiddelbart kan placeres på Politigården.

"Det er jo ikke kun rockere, der skaber problemer i de danske fængsler, og derfor er kategorierne ikke gode nok," siger Ina Rasmussen og efterlyser en kategori, der indbefatter alle indsatte, som er voldelige over for personale eller medindsatte. Som det er nu, kræver en overflytning til Politigårdens Fængsel, at en indsat har udvist truende eller voldelig adfærd i mere end ét tilfælde, og derfor kan kategoriseres som negativt styrende.

Sagsbehandlingsproblem

Et andet problem er sagsbehandling. Før en indsat kan overføres til Politigårdens Fængsel, skal der oparbejdes dokumentation for at vedkommende har en negativ styrende adfærd, og det kræver sagsbehandling. Og det må de ansatte på Politigården indrømme, at fængselsfunktionærer ikke altid er lige gode til.

"Der er mange unge ansatte, som mangler erfaring i at skrive sager. De er usikre på, hvornår de skal gøre en uheldig optræden fra en indsats side til en

sag, og derfor undlader mange at skrive den," siger tillidsmand på Politigårdens Fængsel Martin Djørup, der påpeger, at det ligeledes er et ressourceproblem.

"Man har måske 100 forskellige arbejdsopgaver på en dag, og så er det svært at tage sig tid til at sætte sig ind på kontoret og bruge en masse tid på at skrive en sag. Det er meget nemmere at lade være og i stedet bruge tiden på mere konkrete arbejdsopgaver," siger han.

Men de ansatte på Politigården er enige om, at det er vigtigt, at fængselsfunktionærer bliver bedre til at skrive rapporter, og at der fra fængselsledelsen burde sættes mere fokus på at få nogle faste rutiner omkring rapportskrivning.

"Vi vil gerne opfordre til, at man bliver bedre til at bruge vores fængsel. Nu har vi i årevis råbt og skreget på at få det her fængsel, og hvis vi ikke bruger det, så er det ikke sikkert, at politikerne er så lydhøre næste gang, vi har et behov," siger fængselsfunktionær Kim Simonsen.

Regimet virker

De ansatte på Politigårdens Fængsel er alle rutinerede betjente, der har været ansat i Kriminalforsorgen i mange år, og selvom det ifølge dem ikke altid er de rigtige, der optager fængslets 25 pladser, så er de enige om, at fængslet fungerer rigtig godt og er en god arbejdsplads.

"Regimet fungerer optimalt, og vi har langt færre episoder med de indsatte end i de øvrige fængsler. Faktisk har der indtil videre kun været én episode, hvor det har været nødvendigt med magtåndelse," siger Kim Simonsen.

Regimet på Politigården er stærkt og meget konsekvent. Der er altid to fængselsfunktionærer til at håndtere en indsat, og fællesskabet med andre indsatte er begrænset til kun at omfatte én anden medindsat. Hver aften udleveres der

sedler, hvor de indsatte skal krydse af, hvilke aktiviteter de ønsker at foretage sig næste dag.

"Vi afviger aldrig fra rutiner, for hvis vi gør, så skrider hele fundamentet for fængslet. Derfor er her altid helt faste regler for, hvordan tingene foregår. Det betyder, at de indsatte ikke behøver at forsøge at tilkæmpe sig ekstra rettigheder. For det kan de godt glemme alt om," siger Lasse Olsen. Martin Djørup er enig og tilføjer:

"Vi undgår, at de puster sig op og spiller smarte, for det giver ingen mening, når der alligevel ikke er nogen, der kan se dem. Det giver både os og dem et pusterum, og på en måde tror jeg faktisk, at de nyder at slappe lidt af. Og det betyder, at vi kan få en meget bedre dialog med dem og får lov til at lære dem at kende," siger han.

Lasse Olsen følger op, og siger: "Det er jo ofte det, der mangler på ude på afdelingerne, hvor bemanningen er alt for lille, og tingene ofte er baseret på individuelle skøn. Faktisk er der flere ting i vores arbejdsmetoder, som man godt kunne overføre til arbejdet i de lukkede fængsler eller eksempelvis Vestre Fængsel".

Men som han også påpeger, skal man huske på, at man har det stramme regelsæt, fordi de, som skal sidde på Politigården, er indsatte af særlig karakter, som ikke har kunnet indordne sig under almindelig strafafsoning.

Selvfølgelig ikke dem alle – men i hvert fald en del af dem! ■

Af Line Kold

Et godt kort at have i baghånden

Når det hele koger over, og truende og voldelige indsatte prøver at tage styringen i fængslet, så er afdelingsformanden i Horsens Statsfængsel glad for at have Politigårdens Fængsel i baghånden.

"Det er rigtig rart, at vi har Politigårdens Fængsel, for det betyder meget for personalet, at de kan se, at indsatte, der har været truende og voldelige, rent faktisk bliver straffet og sendt til København," siger Connie Thonsgaard, afdelingsformand i Horsens Statsfængsel.

Og det har været nødvendigt. I de seneste måneder har personalet i Horsens Statsfængsel haft rigeligt at se til med en stor og besværlig gruppe indsatte med anden etnisk baggrund.

"Vi har fast en gruppe på mellem 10 og 17 indsatte med anden etnisk baggrund, som er rigtig modbydelig og skaber mange problemer," siger Connie Thonsgaard, der de seneste tre måneder har rapporteret 35 tilfælde af dårlig opførsel, i form af meget voldelige overfald på medindsatte, gentagende trusler mod personalet og episoder, hvor mafia-lignende afpresningsmetoder er blevet brugt. Episoder og metoder som Connie Thonsgaard troede, man var kommet til livs i forbindelse med rockerindsatsen. Men nej! Derfor har det også flere gange været nødvendigt at sende indsatte til afkøling på Politigårdens Fængsel.

"Når de gentagne gange truer og er til fare for personalet, er der ingen kæremor, så sender vi dem af sted," siger Connie Thonsgaard, der er ret sikker på, at ingen af de indsatte i Horsens synes, det er sjovt at blive flyttet til København.

- Vi har simpelthen genoplevet noget, som vi troede, vi var kommet til livs i forbindelse med rockerindsatsen. Men i modsætning til rockerne, så kender vi ikke deres organisation og de skiltes ikke med deres tilhørsforhold. De har hverken motorcykler, eller, så vidt vi ved, klubhuse, siger Connie Thonsgaard om den store gruppe indsatte med anden etnisk baggrund, som for tiden skaber problemer i Statsfængslet i Horsens.

Men flytninger kræver masser af papirarbejde og koster masser af mand-skabstimer, så derfor håber Connie Thonsgaard, at det på længere sigt bliver muligt at åbne en særlig sikret afdeling,

hvor gruppen af stærkt negativt styren-de indsatte med anden etnisk baggrund kan holdes adskilt fra de øvrige afsone-re. ■

Af Line Kold

Køligt og regnfuldt rejsegilde på Enner Mark

Alle segl var sat, da Statsfængslet Østjyllands rejsegilde blev fejret med blandt andet taler af Justitsministeren og Horsens' borgmester.

Godt halvanden kilometer grå ringmur bryder det smukke landskab, når man kommer kørende langs Nørre Snede Vej. Meningen er delte: Nogle kalder ringmuren et arkitektonisk mesterværk, mens andre kalder det for Jyllands største gylletank. Når man ankommer på parkeringspladsen, kan man ikke undgå at blive imponeret over størrelsen på Europas kommende mest topmoderne og højteknologiske fængsel, Statsfængslet Østjylland, som er placeret på Enner Mark.

Arkitekter, planlæggere og håndværkere har arbejdet i godt to år, og mandag den 13. juni 2005 var man nået til en milepæl med rejsegilde på den første af i alt 5 sektioner.

Mange var inviteret fra nær og fjern

Cirka 150 mennesker havde valgt at trodse den silende regn for at fejre rejsegildet af sektion B, som kommer til at være en af de fem topsikrede sektioner i to etager, som hver især kommer til at fungere som selvstændige enheder.

Direktøren for Kriminalforsorgen, William Rentzmann, havde sat alle segl til for, at dagen skulle blive vellykket. Levende orkester spillede, mens de inviterede gæster nød den udsøgte og lækre buffet, som blev indtaget efter afviklingen af de forskellige taler.

Det var tydeligt med stolthed, at William Rentzmann åbnede dagens arran-

gement med en tale, hvor han tilkendegav en stor tak til såvel de fremmødte, som alle arkitekter, planlæggere og håndværkere, som i samarbejde har sørget for, at de tidsmæssige og økonomiske rammer for det nye statsfængsel er blevet opfyldt.

Topsikret fængsel og behagelige rammer for alle

Justitsminister Lene Espersen udtrykte også sin store tilfredshed med byggeriet og tilkendegav desuden, at såvel ansatte som indsatte i det nye fængsel efter al sandsynlighed vil nyde godt af landskabet og de behagelige fysiske rammer.

Statsfængslet Østjylland åbner – Statsfængslet i Horsens lukker

Horsens borgmester, Vagn Ry Nielsen, var en af de sidste i talerrækken. Han takkede blandt andet justitsministeren for at stå ved hendes ord med hensyn til debatten om Statsfængslet i Horsens fremtid. "Vi har allerede iværksat en arkitektkonkurrence for at sikre, at de gamle historiske bygninger bliver bevaret og kommer til at stå som byens fremtidige vartegn," sagde Vagn Ry Nielsen, som desuden tilkendegav, at han var glad for, at Statsfængslet i Horsens ikke får lov til at køre videre for en midlertidig periode. ■

Af Brian Sørensen

Vådt og regnfuldt rejsegilde i sektion B.

Horsens' borgmester Vagn Ry Nielsen og justitsminister Lene Espersen var blandt talerne til rejsegildet.

Direktør for Kriminalforsorgen William Rentzmann åbnede rejsegildet med sin velkomsttale.

Alting stiger

Det gør volden også. Selvom direktoratet har fundet på en ny opgørelsesmetode, som ikke gør det muligt at sammenligne den nye opgørelse med de tidligere, er volden stadig stigende.

Direktoratet gør opmærksom på, at man i 2004 har udarbejdet statistikken på en ny måde således, at det ikke er muligt at sammenligne statistikken fra 2004 med de foregående år. Det er naturligvis uheldigt, når man gerne vil se, hvordan udviklingen har været. Til gengæld er der kommet nogle vigtige punkter med i statistikken. Således bliver der nu lavet opgørelser over hændelser mod familie, hvilke episoder der sker i tjenesten samt en opregning af trusler på livet, fordelt på verbale og nonverbale trusler.

Vi skal være forsigtige med at sammenligne direkte, men det ser altså stadig ud til, at tendensen er stigende. Således blev der i 2003 registreret 240 episoder. I 2004 er tallet opgjort til 369. Til gengæld kunne det se ud til, at tilfældene af direkte vold er faldet fra 58 i 2003 til 21 i 2004. Men hvis vi går til "vold og trusler," ser vi en stigning fra 24 til 30. Vi kan så fortsætte til en af de statistiske nyskabelser, nemlig "forsøg på vold". Denne rubrik var ikke med tidligere. Her kan vi læse, at der er registreret 58 tilfælde.

Det er tankevækkende, at der fra 2001 til 2004 tilsyneladende er en jævn stigning i antallet af politianmeldelser og arbejdsskadeanmeldelser. I 2001 blev der foretaget 118 politianmeldelser. I 2004 er vi oppe på 258. Det samme bil-

lede tegner sig for arbejdsskadeanmeldelsernes vedkommende. Her var der 25 anmeldelser i 2001, men i 2004 er vi oppe på 80.

Der er registreret 17 hændelser rettet mod familie. Da det er en af de nye registreringer, kan vi ikke vide, om der er udsving i forhold til tidligere. Vi kan synes, at statistikken viser, at vores arbejde til tider er blevet lige spændende nok, men det er dog muligt at forholde sig professionelt til det. Men 17 tilfælde, som rammer ens familie, er ganske enkelt 17 for mange! Det er i øvrigt tankevækkende, at der er lige så mange af disse tilfælde i åbne fængsler som i de lukkede. Der er for eksempel registreret 1 tilfælde i Vridsløse og 1 i hvert af de åbne fængsler Kragsskovhede og Søby-søgård. Der er lige mange, nemlig tre, i Horsens og Midtjylland. Det kunne tyde på, at det ikke er helt forkert at sige, at miljøet i de åbne fængsler også er blevet hårdere i de senere år.

Det lysner måske

Der foreligger en opgørelse fra direktoratet over registrerede tilfælde i første kvartal af 2005. Den er straks interessant, fordi vi nu kan begynde at sammenligne med 2004, fordi opgørelsesmetoden er den samme. Opgørelsen tyder på, at der generelt er et fald på vej i antallet af vold og trusler. Desværre gælder det ikke for hændelser mod familie, idet der allerede er registreret 5. Hvis den holder, ender vi på 20 tilfælde, altså tre mere end sidste år, og det dur altså bare ikke! Man kan ikke bare sige, at det er en hårdere linie i de lukkede fængsler, som forårsager flere tilfælde af hændelser rettet mod de ansattes familier. Hændelserne fordeler sig på uskøn vis ligeligt mellem lukkede fængsler, åbne fængsler og arresthuse. Så hvis man skal fastholde håbet om en positiv

udvikling, må der sættes ind på dette område.

Hvor falder hammeren tungest?

Det er ikke nogen hemmelighed, at der er forskel på de enkelte fængsler og deres måde at indrette dagligdagen på. Spørgsmålet er, om det kan aflæses i statistikken. Hvis vi ser på antallet af episoder i 2004 i de forskellige institutioner, ser det ud til, at Nyborg er hårdest ramt blandt de lukkede fængsler med 66 episoder efterfulgt af Horsens med 28 og Vridsløse med 21.

Det virker umiddelbart overraskende, at der er så mange episoder i Nyborg. Man skal dog huske, at i foråret 2004 hjalp fangerne i Nyborg fængslet med at få iværksat en længe tiltrængt renovering af midterfløjen, herunder vagtstuerne, idet de gennemførte et af de større oprør i fængslets historie. Det forår var præget af et yderst afslappet forhold til gældende normer for almindelig høflighed.

Hvis vi ser på første kvartal i 2005, kan vi se, at de nye lyse og venlige omgivelser har betydet, at Nyborg med 9 episoder er kommet ned på niveau med Horsens, der har haft 8 episoder. Vridsløse er bagud. De har kun haft tre episoder.

Det blev nævnt indledningsvis, at statistikken peger på et hårdere miljø i de åbne fængsler. Det er bemærkelsesværdigt, at der var næsten ligeså mange episoder i Horserød som i Vridsløse. Det er lige så bemærkelsesværdigt, at hvor Vridsløse har politianmeldt 22 og 14 episoder til forsikringsenheden, har Horserød politianmeldt tre, men ingen til forsikringsenheden. En statistik siger ikke noget om årsagen, men alligevel..?

Den samme tendens kan vi se ved en sammenligning mellem Ringe og Renbæk. Disse fængsler er også nogenlunde

på linie i antallet af episoder. Her har Ringe politianmeldt 6 og ingen til forsikringsenheden, medens Renbæk har politianmeldt 3 og to til forsikringsenheden. Er Renbæk mere arbejdsmiljøbevidste end de andre?

Den er gal med arresthusene.

Både i sport og i arbejde stræber vi normalt efter førstepladser. I gymnastikdisciplinen "fritliggende voldsstatistikker på skrivebord" er førstepladser med højeste pointtal dog ikke de mest eftertragtede. I vores forening kan vi imidlertid konstatere, at arresthusene, herunder KF, nærmer sig en rekordliste, som bedst kan sammenlignes med Armstrongs sejrliste i Tour de France. På trods af en ekstra indsats fra fangerne i Nyborg lykkedes det alligevel arresthusene uden KF at præstere seks episoder flere end Nyborg. KF havde alene 64 episoder eller næsten det samme som de andre arresthuse til sammen. De havde 72. Samlet er der også blevet anmeldt flere episoder til politi og forsikringsenhed. Arresthusene og KF tegner sig samlet for 114 politianmeldelser ud af i alt 258, og 15 anmeldelser til forsikringsenheden ud af i alt 80.

Tendensen i 2005 er den samme kedsommelige gentagelse med arresthusene og KF i en ukomfortabel førerposition efter første kvartal.

Bortforklaringer.

Enhver opgaveløsning består af fem faser:

Fase 1: Opgaven.

Fase 2: Planlægning.

Fase 3: Udførelse.

Fase 4: Evaluering.

Fase 5: Bortforklaringer.

Hvad er der galt med arresthusene? Vi kan traditionen tro lige så godt gå

direkte til fase 5. Tallene i statistikken er en samlet oversigt, som ikke siger noget om det enkelte arresthus bortset fra KF. Derfor kan vi heller ikke sige noget om alvoren i det enkelte arresthus. Der er jo trods alt stadig mange af dem, så tallet er nok ikke så alvorligt. Næh – sikkert ikke, men det er de skrammer, der ligger bag ved det enkelte tal måske. Der er trods alt mange anmeldelser fra disse tjenestesteder.

Det er i forvejen ikke særskilt morsomt at blive anholdt og sat ind i et arresthus. Dette er traditionelt allerede et kendt konfliktpunkt. Når man så tænker på, at arresthusene også er fyldt med afsonere, der ikke er plads til i fængslerne, så strammer konflikterne til. Dråben, der kan få det hele til at flyde over, er det konstante overbelæg i arresthusene. Det giver et enormt pres på personalet, der både skal betjene en masse forskellige kategorier af indsatte og skaffe plads til de næste, der kommer ind. Samtidig kan det ikke undgås, at situationen også stresser gæsterne på hotellet, og så har vi balladen.

Situationen er naturligvis den samme i KF, som ydermere kæmper med et personaleunderskud.

Fængslerne kommer også til at lide under overbelægget, fordi de bliver presset til tage stadig flere indsatte. Det har for eksempel ført til, at man i Nyborg har lavet en afdeling for frivillige isolanter om til fællesskab igen. De frivillige isolanter er så proppet ind i isolationsafdelingen. Så nu står personalet med en arrig fange, der skal udelukkes fra fællesskab, og klør sig i nakken. Der er nemlig ikke plads i isolationsafdelingen.

Kan man fyre med statistikker?

Statistikker er gode til mange ting. De styrker beskæftigelsen, og når man har

samlet tilstrækkeligt mange af dem, kan de bundtes og kommes i brændeovnen.

Der er dog også andre måder at fyre med statistikker på. Man kan fyre op under folk med dem. I tilfældet med voldsstatistikkerne burde de kunne varme ørene hos nogle af dem, der bestemmer. For hvad betyder personalemangel i denne sammenhæng? Og venterpuklen? Den løses smart nok i en periode med personalemangel ved, at man låner et nedlagt søværnsetablisement og udstationerer personale fra fængsler, der i forvejen mangler folk. Hvad med besparelserne i Kriminalforsorgen? Hvad med de ulideligt høje belægsprocenter, som altid kun er en kort overgang? Somme tider tror jeg næsten, at jeg efter 25 år i Kriminalforsorgen kun har været her en kort overgang.

Arbejdsmiljøet vil forbedres betragteligt. Det eneste, der vil lide skade ved en indsats her, er sygetallet og førtidspensioneringerne. "Og det var i grunden ikke så galt..." ■

Af Billy Larsen

Praktik i åbent fængsel tak

Som det fremgik af artiklen "Grundforløb med forhindringer" i sidste nummer af Fængselsfunktionæren, er der stærk utilfredshed med den nuværende situation omkring praktikken mellem GF 2 og GF 3. Det har fået det seneste hold på Kriminalforsorgens Uddannelsescenter (KUC) til at tage meget utraditionelle metoder i brug.

Carsten Meyer (til venstre) og Poul Piepgrass meget symbolsk, anbragt med ryggen mod muren, foran KUCs hovedbygning.

Hvis Direktoratet tidligere har været i tvivl om, hvor stor betydning praktikken i åbent fængsel har for praktikanterne, så er der vist ingen tvivl længere. Praktikanterne har et stort og udtalt ønske om, at gennemføre deres praktikperiode i et åbent fængsel. Som det fremgik af artiklen i sidste nummer, så er det 37% af eleverne, som ikke får dette ønske opfyldt. Frustrationerne omkring ikke at blive hørt eller taget alvorligt fra KUCs side fik en gruppe af de 97 elever på GF 2, til at sætte sig ned og skrive et åbent brev til Justitsministeren, Folketingets Retsudvalg og Direktøren for Kriminalforsorgen.

To af de prøveansatte, som har været med i denne proces, er Poul Piepgrass fra Københavns Fængsler og Carsten Meyer fra Statsfængslet Midtjylland. Poul Piepgrass siger om baggrunden for at skrive brevet: "Hele skolen holdt et møde, efter at vi havde fået besked om det første udspil til praktiksituationen. Derefter var vi en gruppe på 4-5 personer, som følte at man på elevernes vegne, burde gå ind og tage kampen op

for nogle bedre forhold. Rent faktisk er vi blevet lovet en uddannelse, som man ikke lever op til. Det ville vi gerne forsøge at ændre på, eller i hvert fald gøre opmærksom på," siger Poul Piepgrass, der ikke er i tvivl om at årsagen til problemet er økonomi. En løsning kunne ifølge Poul Piepgrass være at man skulle betale for, at praktikanter fra åbent fængsel eksempelvis kommer i praktik på KF. Det vil give de pladser som mangler.

Carsten Meyer beretter om at praktikanter fra Anstalten ved Herstedvester og Statsfængslet i Vridsløselille også skulle havde været i praktik på Københavns Fængsler. Men ved hjælp af det åbne brev, og i særdeleshed de praktikanter fra de respektive institutioner, så fik man ændret den beslutning. Det betød at eleverne derfra lige pludselig kunne vælge frit blandt de åbne fængsler.

Om det største problem ved ikke at komme i praktik fortæller Poul Piepgrass: "Der er en reel risiko for, at de betjente som bliver uddannet på Københavns Fængsler, og bliver frataget praktik i åbent, vil blive stavnsbundet til at tjene KF resten af karrieren." Han uddyber det med, at når man skal ansætte folk i åbent regi, så vil man selvfølgelig interessere sig mest for de folk som har været i praktik et lignende sted. Den 3 måneder lange praktik spillede også en afgørende rolle da Poul Piepgrass blev ansat. "Dengang vi blev ansat til KF, blev vi spurgt, om vi var klar til at tage 3 måneder til Jylland. De folk som forespurgte, om man kunne undgå dette, blev rent faktisk ikke ansat. Derfor virker det en lille smule forkasteligt. Kriminalforsorgen har et rekrutteringsproblem, det indrømmer de i hvert fald selv, men det virker ikke som om at de er villig til at gøre noget ved det image og

den status de får, når det personale de ansætter ikke taler så positivt om jobbet længere," siger Poul Piepgrass.

Ifølge Carsten Meyer, så kunne situationen havde været løst på følgende måde: "Hvis man, da vi begyndte på GF 2, havde kaldt os sammen og meldt klart ud, at man af praktiske årsager ikke kunne løse problemerne omkring praktikken, så kunne man havde undgået al det ballade. Det vi har været allermost utilfredse med i dette forløb er, at informationen ikke har været til stede," siger han.

Carsten Meyer fortæller at eleverne har fået tilsagn fra Uddannelseschef Jørgen Balder om, at vicedirektør Ole Hansen fra Direktoratet for Kriminalforsorgen vil blive spurgt om han vil komme på KUC og forklare sig. Så måske lykkedes det endelig langt om længe, at få klarhed over, hvad der egentlig gik galt med praktikken i sommeren 2005. ■

Af Christian Pilt

Hvad står der i det åbne brev?

Brevet beskriver meget præcist den frustration og bekymring som praktikanterne oplever. Omkring den manglende praktik står der blandt andet:

- "Et så voldsomt tillidsbrud og en så kraftig devaluering af uddannelsen kan vi som elever ikke være tjent med. Heller ikke Kriminalforsorgen, der ønsker at blive set som et seriøst uddannelsessted, og regeringen, der ønsker veluddannede fængselsfunktionærer til at varetage det enorme pres, der er på fængslerne, kan være tjent med dette!"
- "En reel konsekvens af "praktikken" på egne institutioner er, at en del af de berørte fængselsfunktionærer har ytret, at de meget alvorligt overvejer deres videre ansættelse, og at en stor del af de øvrige har mistet tilliden til den øverste ledelse i Kriminalforsorgen".
- "Vi håber så bare at være de sidste "B-fængselsfunktionærer", der uddannes således, at uddannelsesniveautet i Kriminalforsorgen for fremtiden rent faktisk lever op til dette citat fra stillingsannoncen i aviser: "Du får en af verdens bedste fængselsfunktionæruddannelser".

Kommentar fra Uddannelseschef Jørgen Balder, KUC:

Det er ikke KUC, der har besluttet, at ikke alle kan komme i praktik i åbent fængsel. Beslutningen herom er truffet af direktoratet i enighed med Dansk Fængselsforbund og er begrundet i, at antallet af nyanstættelser i de seneste år har været så højt, at det økonomisk og bemandingsmæssigt ikke har været muligt at få alle igennem praktik 2. KUC har ingen mulighed for at ændre denne beslutning. Samtlige elever der umiddelbart blev berørt af beslutningen blev på et møde i maj måned på uddannelsescentret informeret om beslutningen af repræsentanter for Dansk Fængselsforbund (Peder Jørgensen og Ina Rasmussen) bistået af uddannelsesleder Finn Bolander, KUC.

Det er således "at rette smed for bager" at frustrationer og kritik rettes med KUC.

Fra tugthus til transportcenter

De indsattes urene hud og bumser er blandt andet skyld i, at personalet i Horsens stresser som aldrig før. Nu bliver der ringet efter taxa for at få afviklet den eksplosive stigning i antallet af transporter af de indsatte.

Statsfængslet i Horsens anno 2005 danner ramme for en stor arbejdsplads, hvor personalet kæmper med personalemangel, stress, alenearbejde og et psykisk belastet arbejdsmiljø.

Foruden det i forvejen meget stressende og belastende psykiske arbejdsmiljø på grund af blandt andet den omfattende sagsbehandling, indrullering af de mange ny indsatte, journalisering og det stadig stigende antal indsatte af anden etnisk oprindelse, som volder mange problemer, skal personalet nu tilsyneladende til at vænne sig til, at Kriminalforsorgens anstalt også er ved at udvikle sig til en travl transportvirksomhed.

Analyserapporten

Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling i Horsens har udarbejdet en omfattende analyserapport om omfanget af de transporter, som har været afviklet i Statsfængslet i Horsens i perioden fra 2002 til 1. juli 2005.

Rapportens tal giver et tydeligt billede af, at Statsfængslet i Horsens gennemgår en markant stigning i antallet af transporter ud af huset. Fremstillinger til speciallæger, sygehuse, overførsler, forsorgsmæssige udgange og fremstillinger i retten er sammenlagt steget med 44 % i forhold til første halvår af 2004. Uden

Det bliver en travl køredag for personalet i Statsfængslet i Horsens.

kompensation er timeforbruget til disse transporter steget 67 %.

Vejene er kørt tyndslidte

Statsfængslet råder over 5 tjenestevogne, som tydeligt bærer præg af at have tilbagelagt 694.893 kilometer på de danske veje gennem tiderne.

På alle hverdage er der 19 fængselsfunktionærer, som forretter formiddagstjeneste i Horsens, og i gennemsnit afvikles der mindst 3 transporter på hverdage, hvilket svarer til en stigning på 40 % i forhold til første halvår af 2004. De transporter, som afvikles, bevirker, at der anvendes over 14 timer på alle hverdage alene til afviklingen af transporter, hvilket svarer til en stigning på 61 %.

Meget alenearbejde

I Direktoratet for Kriminalforsorgens "Tilbage melding til Arbejdstilsynet på de påpegede problemer vedrørende fængselsfunktionærernes psykiske arbejdsmiljø" påpeges det, at alenearbejde ikke forekommer i samme grad som i de åbne fængsler. Dog taler tallene tydeligt for sig selv, og alenearbejde forekommer nu hyppigere end nogensinde før i Horsens. Så længe fængselsfunktionærerne gen-

nemsnitligt skal bruge 14 timer på transporter på alle hverdage, forårsager det alenearbejde i en større eller mindre grad for det afdelingspersonale, som må undvære sine kolleger, mens transporterne afvikles. Omfanget af alenearbejdet i Statsfængslet i Horsens svarer således gennemsnitligt til to formiddagsvagter på alle hverdage.

"Jeg har desværre ofte konstateret at personale sidder alene tilbage på afdelingerne med helt op til 10 indsatte, fordi den anden tjenestegørende kollega, skal af sted på transport," siger Connie Thonsgaard, som er formand for Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling i Horsens.

I retten i taxa

"Mindst en gang om ugen sender vi en indsat af sted med et udgangspas til sygehus eller hudlæge," siger overvagtmester Ef Rønsholt, som på 20. år sidder på vagtmesterkontoret og koordinerer de mange transporter. "Det er en nødvendighed for at undgå mangel på biler. Klientellet bliver ringere og kriminaliteten mere grov, så det er efterhånden et fåtal, som vi har mulighed for at sende af sted selv," fortsætter han. "Vi bør helt klart anskaffe os nogle flere biler. Den

eksisterende bilpark anvendes som aldrig før, og så sent som for 14 dage siden måtte vi ringe efter Horsens Taxa, fordi vi var løbet tør for tjenestevogne, og vi skulle afvikle en sygehusfremstilling og en retsfremstilling," siger overvagtimester Ef Rønsholt, som anslår, at taxakørsel vil være et fænomen, som man vil se oftere i fremtiden.

200 % flere speciallægefremstillinger

Nogle af de mest markante stigninger i omfanget af transporter skyldes de mange fremstillinger på sygehuse og hos speciallæger, som tilsammen er steget med 77 %, og hvoraf timeforbruget er steget med 46 %.

Alene udviklingen i transporter til speciallæger, som typisk sker til hudlægen på grund af de indsatte hudproblemer, er steget med godt 200 % i forhold til første halvår af 2004. I de 124 hverdage, der har været i første halvår af 2005, har personalet 88 af dagene været på transport til speciallæger, hovedsageligt hudlægen, fordi de indsatte dørjer med blandt andet bumser, og behandlingen i anstalten ikke har været tilstrækkelig.

"Det har taget overhånd, og vi har utallige gange påpeget omfanget af transporter overfor ledelsen," fortæller overvagtimester Ef Rønsholt.

"At omfanget af transporter er stigende, mærker vi selv," tilkendegiver oversygeplejerske Annette Huber, som har været ansat i Horsens i 5 år.

"Vi er meget bevidste om, hvad de mange transporter forårsager af problemer som for eksempel underbemanding på afdelingerne, men da de forskellige speciallægefremstillinger altid er lægeordineret af fængselslægen, er det en faktor, som vi som sygeplejersker har svært ved at påvirke," siger oversygeplejerske

Annette Huber, som samtidig understreger, at klientellet de seneste år nok er blevet noget mere skrøbelige end tidligere.

"Vi bestræber os på at tilbyde den samme service som ude i samfundet, hvilket vi er pålagt af Direktoratet for Kriminalforsorgen," fortæller Peter Lebeck, som har været fængselslæge i 18 år. "De indsatte helbred er forringet de senere år, men praksis har ikke ændret sig. Afviklingen af de mange transporter har kun været muligt på grund af det dygtige personale i Horsens," siger Peter Lebeck, som derudover tilkendegiver, at han ikke selv har lagt mærke til stigningen.

"Den eksplosive stigning i speciallægetransporter, som rapporten viser, er uacceptabel. Vi har længe været opmærksomme på problemet, men er noget chokeret over den voldsomme stigning, som nu er blevet påvist," siger Connie Thonsgaard.

En meget dyr bumsebehandling

"Vi er opmærksomme på, at en del indsatte har problemer med uren hud og bumser, hvorfor de underkastes antibiotisk behandling her i fængslet. Men da antibiotikaen ofte ikke virker efter hensigten, er vi opmærksomme på, at der forekommer flere og flere henvisninger til hudlægerne," siger oversygeplejerske Annette Huber.

"Jeg har fuld forståelse for problemstillinger omkring det stadigt stigende omfang af helsetransporter, men samtidig er det også en vanskelig balancegang, idet samarbejdet mellem os og de forskellige speciallæger prioriteres højt, og det er vigtigt at være loyale overfor faglægerne, således at fængslet ikke bryder et behandlingsforløb," siger Annette Huber.

"Vi vil for eksempel ikke bryde en strålebehandling for hudeksem på 30

De indsatte urene hud og bumser bliver behandlet ved hudlægen - nogle gange ilagt håndjern.

gange på baggrund af ressourceknaphed. Vi bliver jo nødt til at forholde os loyalt til hudlægen, som bør være den, som vurderer, hvornår hudeksemen er behandlet," siger Annette Huber.

I håndjern til hudlægen

"Lægen bør træffe andre afgørelser. Flere og flere indsatte bliver mere kriminel belastet, hvorfor transporter med to ledsagere og den indsatte ilagt håndjern forekommer hyppigere end tidligere, hvilket jo trækker enorme ressourcer. Vi har mindst én håndjernstransport om dagen og nogle gange mange på en dag," siger overvagtimester Ef Rønsholt.

"Klientellet er blevet dårligere end tidligere, og vi har fået en større tilgang af udlændinge, som typisk fejler en masse," siger fængselslæge Peter Lebeck, som godt kan se problematikken i, at en del af de indsatte, som har problemer med bumser, ledsages til hudlægen i håndjern.

Bremse udviklingen

"Denne problematiske udvikling i transporter til speciallæger bør vi ikke sidde overhørig," siger sikkerhedsovervagt-

mester Lars Richardy, der til daglig har det overordnede ansvar for Vagtmesterkontoret. "Det er en problemstilling, som vi i fællesskab, faggrupperne imellem, må tage stilling til for at få det nedbragt," siger Lars Richardy.

"En bedre koordinering af transporterne kunne måske reducere omfanget, hvis man kørte af sted med flere på samme tid," siger fængselslæge Peter Lebeck. "Derudover oplever vi også, at overflytninger af syge indsatte til Vestre Fængsel er en så kompliceret affære, at vi faktisk ikke har haft nogen det sidste års tid," fortæller Peter Lebeck, som også peger på, at pladsmangelen vanskeliggør mulighederne.

"Et bedre sammenspil mellem sikkerhedsenheden og helseafdelingen kunne måske bremse udviklingen i omfanget af transporter til eksempelvis hudlægen," siger Peter Lebeck.

"Hvis jeg i hvert enkelt tilfælde var i besiddelse af en sikkerhedsmæssig vurdering, som påpegede, at den indsatte skulle fremstilles hos hudlægen ilagt håndjern og med to ledsagere, ville jeg nok være mere tilbageholdende med at ordinere henvisningen," erkender Peter Lebeck, som desuden hilser et bedre sammenspil mellem sikkerhedsafdelingen og helseafdelingen velkommen.

Forkerte spareområder

"Da spareplanen for 2002 og 2003 skulle drøftes, påpegede og foreslog Dansk Fængselsforbunds hovedbestyrelse at man, med store besparelser til følge, kunne reducere omfanget af Kriminalforsorgens speciallægefremstillinger. Nu ser vi i stedet en eksplosiv stigning i omfanget, hvilket man bestemt må antage pålægger de enkelte anstalter en betydelig meromkostning. Personalet kæmper sig dagligt igennem travle arbejdsdage, og jeg kan undre mig

meget over, at Konsulentundersøgelsen i 2004 og 2005, påpeger en række besparingsområder på fængselsfunktionærerne, uden man skeler til besparelser vedrørende de indsatte. Det eneste der kommer til at berøre de indsatte, er den tidligere inkludering samt senere udlukning i weekenderne, som samtidig bevirker en forringelse af personalets arbejdsforhold i form af flere arbejdsdage," siger Connie Thonsgaard, som desuden synes at Konsulentundersøgelsen er noget markværk.

"Vores udarbejdede analyserapport er et godt styringsredskab til at vi nu kan gå i gang med at få bremset stigningen i speciallægefremstillinger og alle de andre former for transporter," siger Connie Thonsgaard. Hun frygter for at stigningerne i Horsens tegner et landsdækkende billede og opfordrer andre fængsler til at anvende den fornødne tid, til at udarbejde en lignende analyserapport. ■

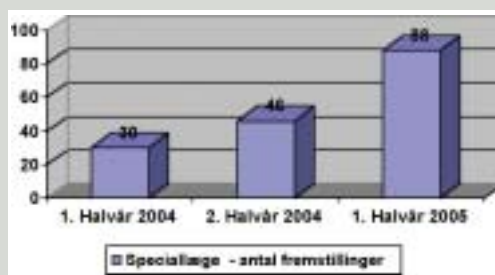
Af Brian Sørensen

Analyserapporten

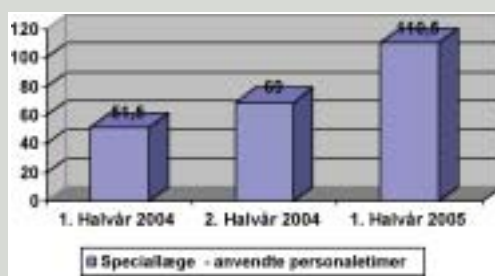
Alle aktiviteter og transporter, uanset karakter, er i perioden fra 2002 til 1. juli 2005 blevet gennemgået minutvist og registreret.

Alle registreringer er foretaget ved en opgørelse af antallet af de forskellige transporter samt timeforbruget på de forskellige transporter.

Da ikke alle aktiviteter og transporter, i tidernes løb, er blevet registreret nøjagtigt, er disse udeladt af rapporten, hvorfor de beregnede tal, må betragtes som værende minimumstal.

I første halvår af 2005 har der været 58 flere speciallægefremstillinger end i første halvår af 2004. Det er en stigning på 194 %.

I første halvår af 2005 har der været anvendt 59 flere timer til speciallægefremstillinger end i første halvår af 2004. Det er en stigning på 115 %.

Meddelelse fra Tjenestemændenes Låneforening

Forbrugslån med lav rente

Tjenestemændenes Låneforening har fået nye regler for at give forbrugslån. Foreningens rente er stadig blandt markedets laveste.

Nu er der ingen begrænsninger for, hvad et lån hos Tjenestemændenes Låneforening (TL) kan bruges til. I dag giver foreningen lån til alle formål.

De grupper der kan få lån i foreningen, er tjenestemænd i staten samt grupper af overenskomstansatte, hvis ansættelse de senere år er ændret fra tjenestemandsansættelse til overenskomstansatte. Lånene ydes i henhold til lønningens regler om lån mod lønforskrivning.

En af betingelserne for at låne er, at ansøgeren er fyldt 20 år, og har været medlem af en tilsluttet organisation i mindst et år.

Lånets størrelse kan maksimalt være 50 pct. af årslønnen. Endvidere må den månedlige ydelse ikke overstige $\frac{1}{3}$ af bruttolønnen (skalaløn inkl. stedtillæg).

TL's lån er et meget fordelagtigt tilbud til alle, der har behov for et billigt og hurtigt forbrugslån. I forhold til øvrige forbrugslån er TL's rente meget attraktiv – pt. 5,5 pct. p.a. (juni 2005). Lånet belastes ikke af gebyrer eller stiftelsesomkostninger – og lånene kan altid indfries uden ekstra omkostninger.

Som noget nyt kan også pensionerede medlemmer optage lån. Ansøgningerne skal fortsat fremsendes

gennem den faglige organisation og vedlægges kopi af pensionsudbetalingerne.

Hurtigere sagsbehandling

Blandt andet som følge af indførelsen af et nyt IT-lånesystem, har TL fået en mere fleksibel og effektiv lånesagsbehandling. Men ansøgningskemaerne skal fortsat fremsendes gennem den faglige organisation, og man skal også huske at vedlægge en kopi af sidste lønseddel.

Senest har TL gennemført en række ændringer og forbedringer i udlånsbetingelserne. For eksempel er det blevet muligt at indrette løbetiden for lån mere fleksibelt med op til 6 års løbetid. Der er også mulighed for at aftale individuelle afdrag inden for rammerne af reglerne for tjenestemandslån. Man kan endvidere indbetale ekstraordinære afdrag på sit lån.

Noget nyt er indført, at der kan ske betaling via PBS ved orlovsperioder mv. hvor lønforskrivningen ikke kan opretholdes.

På foreningens hjemmeside -

www.tjlaan.dk – kan man læse om ændringerne i lånebetingelserne samt om:

- Betingelserne for lån
- Hvem der kan låne
- Den aktuelle udlånsrente
- Eksempler på låntyper
- Udfylde og udskrive låneansøgning.

Foreningens direktør, Henning Glintborg, fortæller, at Tjenestemændenes Låneforening ydede 4.747 lån i 2004 med et samlet udlånsbeløb på kr. 370,6 mio. Ifølge årsrapporten var foreningens samlede udlånsportefølje på kr. 705,5 mio. i 2004.

Hvis der er spørgsmål til foreningens lånebetingelser m.v., er organisationens medlemmer velkomne til at kontakte Tjenestemændenes Låneforening på telefon: 3312 3228 eller e-mail: tjl@tjlaan.dk

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Jan Pedersen

Stilling:

Personale og Sikkerhedskonsulent

Afdeling:

Foreningen af Personale og
Sikkerhedskonsulenter

Antal medlemmer:

29

Tillidskarriere:

2004–2005: Kasserer i foreningen
2005 - : Afdelingsformand

Nuværende udvalgsposter i DF:

Personalepolitisk udvalg

Ansæt år:

1. januar 1979

Tjenestesteder:

Statsfængslet Horsens
Statsfængslet Møgelkær
Statsfængslet Renbæk

Jan Pedersen

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Jeg har altid haft en interesse for mine arbejdsforhold, men har aldrig tidligere været fagligt aktiv.

Affødt af, at jeg er medlem i en lille forening finder jeg det nødvendigt at alle, for at varetage medlemmernes interesser, tager del i arbejdet og har på den baggrund valgt at stille mig til rådighed.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Jeg har indtil nu alene brugt tiden på at tilegne mig den nødvendige historik, som ligger til grund for det aktuelle arbejde i såvel min egen forening, som i forbundet som helhed.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Jeg ser som en af de allerstørste udfordringer, at vi søger at udfærdige en seniorpolitik for ledere.

Lederne er i lighed med øvrige medarbejdere i Kriminalforsorgen udsat for et stadig stigende pres som efter min opfattelse gør det nødvendigt, at udvikle nogle arbejdsområder, hvor disse kan tilbydes mindre belastende funktioner, så fængslerne bl.a. til gavn for de unge kan udnytte den erfaring og viden disse ældre kolleger har.

Herudover er der spørgsmålet om Ny Løn, som i den kommende tid vil være en opgave der vil kræve en del arbejde.

Hvordan tror du at Kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5 – 10 år?

Det er jo altid svært at lege spåmand, men jeg tror vi i fremtiden vil se Kriminalforsorgen som en virksomhed der i årene fremover desværre må leve med et stigende pres og hvor der vil blive stillet yderligere krav om effektiviseringer.

Der vil blive et stigende behov for at uddanne nye fængselsfunktionærer, hvilket vil kræve skærpet opmærksomhed og støtte rettet mod den ældre og erfarne del af styrken, som jo skal sikre, at de unge bliver i stand til at føre Kriminalforsorgen videre.

Jeg kunne ønske, at politikerne undlod at detailstyre fængslernes daglige drift og overlade denne opgave til ledelserne, som jeg tror i samarbejde med direktoratet vil være i stand til at strømline og tilpasse de enkelte fængsler til de opstillede krav. ■

Profil af en afdelings- formand

Navn:

Martin Schrøder

Stilling:

Fængselsfunktionær

Afdeling:

Sandholm

Antal medlemmer:

63

Tillidskarriere:

2000– Sandholm

Nuværende udvalgsposter i DF:

Informationsudvalget

Ansæt år:

1985

Tjenestesteder:

1985–1989 Københavns Fængsler

1989–2000 Gribskov

2000– Sandholm

Martin Schrøder

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Jeg snusede lidt til foreningsarbejdet i Gribskov og det var den gamle kliche med at hjælpe kollegaerne og prøve at forbedre arbejdsstedet.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Vi har været igennem mange ombygninger og udfordringer i Sandholm, men selvstændiggørelsen er nok det største, vi har haft på tapetet i de 5 år jeg har været her.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Selvstændiggørelsen er den vigtigste opgave vi har foran os, også fordi der følger så mange forskellige problemstillinger i kølvandet på så stor en opgave. Ellers skal vi prøve at få sat skik på Sandholm, få lavet alle vores ombygninger færdige.

Hvordan tror du at Kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5 – 10 år?

Jeg håber at Kriminalforsorgen får skik på økonomien, får sat sine bygninger i stand og får levet op til de mange APV-undersøgelser der efterhånden er lavet, men jeg har mine tvivl. ■

Solstrålehistorie fra det virkelige liv

Af Overvagtimester Finn Heiselberg, Sandholm.

Det er sjældent, at man som overvagtimester bliver beskyldt for at rose personalet for meget, og det er sikkert med god grund.

Derfor handler dette indlæg i al sin enkelthed om ros til personalet.

Den 1. juli 2005 er vi i Sandholm blevet selvstændiggjort som institution. Siden starten i 1989 har vi været underlagt Københavns Fængsler. Planen om at selvstændiggøre Sandholm har været undervejs i adskillige år, og vi er derfor utrolig glade for, at det endeligt er blevet til noget – ikke fordi vi ikke bryder os om KF, men fordi vi synes det er en stor og spændende udfordring at skulle klare os selv.

Vi tyvstartede lidt, idet vi den 1. juli 2004 gjorde vores butik selvstændig. Det betød, at vi afviklede butikshandelen med KF og startede helt fra bunden. Vi havde nedsat et butiksudvalg bestående af 5 fængselsfunktionærer, som planlagde både afviklingen af den gamle butik samt etableringen af den nye. Der blev under hele processen udvist en ildhu, som jeg har svært ved at beskrive.

De lavede aftaler med leverandører, indrettede butikken efter nye forhold, købte inventar og handlede vildt ind i diverse butikker for at gøre overgangen så effektiv og hurtig som mulig. De var faktisk så velforbredte, at det ikke engang var nødvendigt at holde lukket én eneste dag! Grundet deres engagement var det muligt dels at tilpasse sortimentet til vores indsatte (som er asylansøgere) dels at sænke priserne betragteligt.

Personalet i Sandholm har nu knoklet et helt år med butikken. De har løbende købt ind både i Allerød og København. De har brugt mange timer med projek-

tet, og jeg er imponeret over, at de har formået at holde gejsten.

Resultatet af deres store indsats kunne de så ved selvsyn se, da vi runde den 1. juli i år. Butikken nåede en omsætning på 1 million kroner lige inden etårsdagen. (Vores gennemsnitlige belæg er ca. 85 indsatte).

Selvom vi satte priserne ned ved selvstændiggørelsen, har vi et overskud på mere end 100.000 kroner. Disse penge bruges udelukkende til formål og ting, som tilgodeser de indsatte. Alle de indsatte har tv og radio/cd afspiller på stuerne. Vi køber løbende fodboldstøvler og en masse andet sportsudstyr til de indsatte, og personalet bestemmer mere eller mindre selv, hvad de vil købe til de indsatte.

Det er en suveræn forretning!

Dette er først og fremmest ros til personalet i Sandholm, for langt de fleste har i årets løb deltaget i processen. Men det er også ment som inspirationskilde til andre anstalter, som måske har aftaler med lokale købmænd. Med lidt initiativ og engagement kan man lave en god forretning, som kommer de indsatte til gode, men også frigør penge på de efterhånden ret belastede driftsbudgetter.

Jeg vil derfor gerne i dette forum udtrykke stor ros til hele personalet for den løbende indsats og især rette en stor tak til de fem i butiksudvalget. I har leveret et stort stykke arbejde og resultatet har været strålende.

Jeg håber at vi i Sandholm kan udtænke og gennemføre flere nye projekter af denne art. ■

DEBAT

Vi skal modtage indlæg til næste nummer senest 14. august 2005

Hvornår kører toget?

Af Fængselsfunktionær
Thomas H. Nielsen,
Arresthuset i Hillerød.

Hvor skal jeg skifte når jeg skal til Virum? Kører næste tog til Holte? Hvor mange zoner er der til Valby? Hvorfor er toget forsinket? Disse samt en lang række andre spørgsmål, bliver jeg stillet hver gang jeg tager S-toget, fra Sjælør station til Hillerød station, for at tage på arbejde i Hillerød arrest.

Nu er sommeren over os og man kan gå i korte skjorteærmer uden jakke på, og nyde solen og varmen på vej til sin vagt. På vej op til stationen går jeg med musik i ørerne og glæder mig til at sidde i S-toget og læse i min bog. Turen tager normalt ca. 45-50 minutter. Alt afhængig af om DSB har valgt at passe deres køreplan i dag. Jeg glæder mig altid til turen i S-toget. Tasken er pakket til 24 timers vagt. Jeg er omklædt og klar. Tiden i S-toget bruger jeg til at "lade op" til det næste døgn udfordringer. Men ved ankomsten til stationen kommer det første "flimmer på skærmen". Jeg bliver stoppet op af en rejsende der tydeligt er utilfreds med hvordan DSB har valgt at fortolke deres køreplan i dag. Jeg er uforstående. Da S-toget anløber Sjælør station hænger togchaufføren ud af vinduet og smiler og vinker. "Kender vi hinanden?" tænker jeg. Sådan forløber de næste 45-50 minutter. Konstant er der rejsende der henvender sig til mig med det ene eller andet spørgsmål relateret til DSB's køreplaner, rejsetider, forsinkelser, zoneregler m.m. Det er gået op for mig. Det er ikke fordi jeg ligner en omvandrende DSB encyklopædi. Jeg bliver forvekslet med en DSB medarbejder. Hvor ordinært! Nu har jeg jo ikke noget imod DSB medarbejdere. Men jeg gider bare ikke blive forvekslet med dem. Nu vil nogle sikkert sige, at det da må være dejligt at kunne "gemme sig lidt" eller være "undercover" som DSB medarbejder. Især når man, som jeg, hver gang man skal til og fra vagt, kører gennem Københavns Hovedbanegård, som vi jo alle ved er som en magnet på narkomaner, alkoholikere, prostituerede, psykisk syge, og mange andre "samfundslag" som ofte, mere

eller mindre frivilligt booker et værelse i vores arresthuse og fængsler. NEJ. Det er ikke fedt at blive antastet som DSB medarbejder! Jeg er glad for og stolt over at være fængselsfunktionær. Jeg kan sagtens håndtere hvis en tidligere indsat genkender mig og henvender sig til mig for at diskutere den sidste indsættelse. For at sige det på kort Dansk. Jeg er DØD-TRÆT af at blive forvekslet med alt fra buschauffører til DSB kontrollører, eller lokofører mm. Hvis jeg ønskede at være anonym på vej til og fra arbejde, så havde jeg valgt at optræde i civil og klæde om når jeg var mødt på vagt. Men nu har jeg altid klædt om derhjemme, inden jeg tager på vagt. Det har jeg det bedst med. Den opmærksomme læser har nok allerede gættet hvad afslutningen på denne lille historie er. Nemlig, en rungende opfordring til alle der har noget at skulle have sagt i forbindelse med den – forhåbentligt – snarligt kommende nye uniform.

Punkt 1: Det kan kun gå for langsomt.

Punkt 2: Jeg gider ikke ligne andet end det jeg er. Nemlig en fængselsbetjent.

Lad os nu få den uniform, og sørg nu for at den bliver: Ny, moderne og tidssvarende, langtidsholdbar og brugbar i det daglige. Den eneste uniformsbeklædning der klart og tydeligt viser hvilken etat vi kommer fra, er overdelen til vores træningsdragt – hvor der klart og tydeligt på ryggen står KRIMINALFORSORGEN – hvilket desuden ikke er en uniformsgenstand. Men en supplerende sportsbeklædning, som heller ikke er meget bevendt. Der har i forbindelse med uniformsbeklædningsdebatten været nævnt ting som, bedre bukser a la hundeførernes med store lårlommer mm., hvilket jeg kun kan tilslutte mig.

Slutteligt vil jeg komme med en anmodning. Få nu hyret en designer til at udarbejde nogle forslag til et ordentligt logo, der viser hvem vi er, hvad vi er, hvad vi kan og hvorfra vi kommer. Et statslogo vi kan være stolte af og som vi kan samles om i mange år fremover. Så jeg (og andre) kan komme ud og se med DSB, i ro og fred. ■

Tillykke, Kim

Af fængselsfunktionær
Mogens Lind,
Københavns Fængsler.

Jeg vil hermed ønske Kim Østerbye tillykke og held og lykke med hans nye udfordringer,

Det er jo et nedslidt og misbrugt system, du nu som formand skal ud og rette op. Den nuværende regering følger jo folks ønsker om bedre politi og straf her og nu, til de mennesker som den almindelige borger frygter at møde på sin vej.

Humanisternes hærgen i Kriminalforsorgen er ikke regeringens kop te. Desværre mødte jeg en glad Lars Barfoed, for nogle få år siden, hvor jeg prøvede at få ham til at gå videre til Lene Espersen med, at en effektiv bekæmpelse af kriminalitet også kostede penge og ressourcer ved kriminalforsorgen, men, som vi var enige om, var det måske ikke det, der stod højest på finansministerens liste (havde et par spydigheder med i lommen, som landbrugsstøtte og bopælspligt!)

Men Direktoratet, føler man med 36 år i Kriminalforsorgen, har altid ført en strudsepolitik i forhold til det politiske system. Man er aldrig kommet med en regning på omskiftelige regeringers påfund; Men denne regerings politik er jo noget for noget, samt privatisering og som borgerlig ved jeg, at filosofien er, at der selvfølgelig skal betales ved kasse ét, når man sætter en proces i gang, for at få det rette udbytte.

Men som sagt; held og lykke Kim - også for forbundet, Thi lige nu er der store udfordringer, bare ved at få det hele til at hænge sammen. ■

NAVNE

3 x 25 års Jubilæum i Randers Arrest

Finn Balslev

Forhenværende sygehusportør Finn Balslev startede karrieren på Anstalten ved Herstedvester den 1. maj 1980 men havde så meget hjemve til den jyske muld at han kom til Arresthuset i Grenå efter 6 måneders ansættelse.

De evige nedskæringer i Kriminalforsorgen ramte også Arresthuset i Grenå i 1990 og da den måtte lukke kom Finn til Arresthuset i Randers.

I 1994 blev Finn overvagtimester og har siden, efter eget udsagn, været den der har trukket arresten op ad bakken.

I fritiden er Finn en inkarneret fodboldspiller med utallige skader til følge.

Ole Rytter

Forhenværende manufakturhandler Ole Rytter startede karrieren på Københavns Fængsler den 1. september 1980.

Ole kom herefter til Arresthuset i Grenå i 1982. Ved dennes lukning kom også Ole til Randers arrest.

I 1998 blev Ole overvagtimester med ansvaret for tjenestetid.

Ole har lavet en modultjeneste som er utrolig fleksibel og til stor glæde for personalet. Desværre har Ole en hukommelse som en elefant så ve' den der taler ondt om Oles tjenestetidsdispositioner.

I fritiden er Ole en inkarneret Jæger og træner jagthunde på topplan.

Frank Dam

Forhenværende kranfører Frank Dam startede karrieren i Statsfængslet i Horsens den 1. oktober 1980.

Frank har altid haft lyst til at prøve nye ting og det har bragt ham viden om i Kriminalforsorgen; Blandt andet Københavns Fængsler, Arresthuset i Århus, Statsfængslet i Sdr. Omme samt et bette smut i Hobro.

Frank har en stor interesse i computere og fortiden har vist, at der findes ikke det program som Frank ikke kan forpurre.

Frank underviser på fremragende vis funktionærer i det nymodens journalisering.

I fritiden er Frank en inkarneret golfspiller og lystfisker.

I ønskes alle 3 et rigtigt hjerteligt tillykke med jubilæerne.

Personalet Randers Arrest. ■

Maribo Arrest siger tak!

James Anthony Andersen afsluttede sine mange år i Kriminalforsorgen den 29. april 2005 i Maribo Arrest. James startede samme dag i 1966, som det unge Kongepar blev forlovet, nemlig

den 5. oktober. Den dengang unge håbefulde ungersvend, startede ved Købehavns Fængsler og Blegdammen. Senere, i slutningen af halvfjerdserne, påbegyndte James sine mange år, tjenestegørende ved Arresthusene på sydhavsøerne. Både Nykøbing Falster og Maribo har nydt godt af hans arbejdsindsats, hvor man virkelig skal stå tidlig op for at kunne følge trit. Man har aldrig tvivlet omkring arbejdsrutiner var blevet udført, men snarere om en egentlig "Anthony standard."

En unik personlighed, der også på hjemmefronten har sine gøremål; snorlige rækker af jordbær (moderplanten fra 1977) og grøntsager, ikke i haven, men på marken så langt øjet kan skue. Endvidere med en stor interesse i tysk marchmusik og et opslagsværk i historie

og en god vittighed ikke at forglemme. Faktisk kan man blive ringet op på forskellige tider af døgnet når der lige er en god historie at berette (selv når man ligger nyt tag på huset og man brænder for en god fortælling, må man bare ned af taget).

Kære James!

Du ønskes hermed held og lykke med dit otium. Pas nu godt på helbredet og lilleemor, samt dine tre døtre og dine børnebørn. Håber at se dig til en kaffetår i ny og næ her i vort arresthus. Måske du kunne "lokkes" til Internettet?

På hele personalets vegne

*Jeppé Mortensen
Tillidsmand* ■

Etablering af Dansk Arrestforvarerforenings seniorklub

I sommeren 2004 var vi en gruppe tidligere og nuværende arrestforvarere der, sammen med Dansk Arrestforvarerforenings bestyrelse, mødtes i Nyborg for at drøfte muligheden for etablering af en seniorklub.

På dette møde var der enighed om at arbejde videre med ideen og der blev etableret en arbejdsgruppe på tre medlemmer som fik til opgave at udforme vedtægter for klubben. Samtidig blev det besluttet, at med den forhåndsinteresse der var tilkendegivet så var der grundlag for dannelse af en seniorklub og det blev besluttet, at der ville blive indkaldt til stiftende generalforsamling, samme dag og sted som Dansk Arrestforvarerforening afholdt ordinær generalforsamling.

Arbejdsgruppen afholdt et enkelt møde i Arresthuset i Odense, hvor forslag til vedtægter blev udarbejdet og fremsendt til Dansk Arrestforvarerforenings bestyrelse.

Stiftende generalforsamling blev herefter afholdt i Vejle, mandag den 14. marts 2005. Fremmødet var ikke overvældende, men arbejdsgruppen fremlagde forslag til vedtægter som blev drøftet og vedtaget.

Klubbens formål er, at samle tidligere og nuværende medlemmer af Dansk Arrestforvarerforening, for

udvikling og fælles drøftelse af erfaringer og oplevelser i Kriminalforsorgen, samt fremme det kollegiale, sociale og kulturelle samvær i den tredje alder. Som medlemmer kan optages:

- 1) Medlemmer af Dansk Arrestforvarerforening, som er fyldt 60 år og
- 2) Tidligere medlemmer af Dansk Arrestforvarerforening, som er pensioneret uanset alder.

Følgende blev valgt til bestyrelsen:

Formand:

P. L. Jensen, Odense

Kasserer:

Sv. O. Jacobsen, Hobro

Bestyrelsesmedlem/Næstformand/

Sekretær:

Ove Nielsen, Randers.

Bestyrelsessuppleant:

Niels Andersen, Svendborg.

Revisor:

Per Andersen, Holstebro.

Mulighederne for arrangementer af forskellig art, samt medlemmernes forventning blev drøftet, og uden, at der fremkom konkrete ønsker var temaet, at der afvikles 1 arrangement inden næste generalforsamling. Da klubbens medlemmer er spredt over hele landet vil der naturligvis blive økonomiske udgifter for

det enkelte medlem i forbindelse med arrangementer, uanset hvor i landet vi mødes, men det er bestyrelsens håb, at der vil være interesse for denne mulighed for, at møde gamle kollegaer og få udvekslet minder fra "den gang/kan du huske?" Der er nok mange der har gjort den erfaring, at når først man har forladt "stolen," ja så er alting glemt, og vi mødes ikke mere til de årlige arrestforvarermøder, generalforsamlinger og andre "festlige lejligheder." Sådan skal det naturligvis også være, og en af årsagerne hertil er jo netop, at vi er spredt over hele landet, men da ser vi her en mulighed for at mødes og genopleve lidt af den gamle stemning.

Bestyrelsen håber på stor opbakning og interesse for seniorklubben og modtager meget gerne henvendelser om medlemskab af klubben.

Kontingentet blev fastsat til kr. 240,- pr. år.

Kontakt:

P. L. Jensen

**Kronhjortløkken 172, Korup,
5210 Odense NV.**

Tlf. 65943626.

mail: plad@c.dk. ■

Af P. L. Jensen, formand.

SPORT

Put and Take stævne på Kærshovedgaard lørdag den 30. april 2005

I tidernes morgen var det Kærshovedgaard der tog initiativet til det første Put and Take stævne.

Man er så heldig, at nærmeste nabo til Fængslet Kærshovedgaard er et par fiskesøer, som ligger godt gemt bag træer i det ellers så åbne og flade landskab, og der er ikke langt over til fængslets personalehus - rammerne er derfor nærmest perfekte. Det er et af de få steder hvor den gamle ide med at afvikle fi arrangementer på fængslerne endnu kan holdes i hævd.

For 3. gang stod den lokale idrætsforening for dette stævne, og det blev en dejlig dag på den jyske sandjord. Vejret var nærmest perfekt til fiskeri, og 63 deltagere havde fundet grejet frem – og det er bestemt ikke mangel på udstyr der afgør fangstmængden, som trods alt var tilfredsstillende, selvom der ikke blev fisk til alle. Det er altså ikke så lige til at få en pæn ørred eller 2 med hjem, selvom der er mange af dem spærret inde i et vandhul.

*Største fisk 3,1 kg
fanget af Torben Stæhr
fra Kærshovedgaard
(Midtjylland)*

Det var faktisk ved at udvikle sig ret dramatisk, da dagens største fangst satte sig fast mellem siv og grene. Den heldige fisker Torben Stæhr, Kærshovedgaard måtte en tur i vandet for at redde sin fisk, men ind skulle den, og det kom den!

PIF Kærshovedgaard havde gjort et godt stykke arbejde, og der var fuld tilfredshed med arrangement og forplejning. ■

Tak fra fi

Jan Normann, Silkeborg

Vinderholdet

Dagens resultater:

1	Horsens	18 pers	(42,2 kg)	2,34 kg/pers
2	Midtjylland	8 pers	(16,6 kg)	2,08 kg/pers
3	Sdr. Omme	4 pers	(7,1 kg)	1,78 kg/pers
4	Ringe	7 pers	(6,7 kg)	0,96 kg/pers
5	Møgelkær	3 pers	(2,4 kg)	0,80 kg/pers
6	Søby	4 pers	(2,4 kg)	0,60 kg/pers
7	IMVA	6 pers	(2,4 kg)	0,40 kg/pers
8	Nyborg	5 pers	(1,9 kg)	0,38 kg/pers
9	IKR	8 pers	(0,0 kg)	0,00 kg/pers
I alt		63 pers	(81,7 kg)	1,29 kg/pers

Stakkels orm

Hvad er det?

Forklaringen er enkel. På Anstalten ved Herstedvester skal portneren af sikkerhedsmæssige årsager kunne låse døren mellem selve portlokalet og mellemgangen hvor indsatte og deres besøgende tidvis passerer igennem. Lokalet er indrettet således, at portneren skal forlade sin plads ved lugen og betjeningspanelet til yderdørene og gå helt hen i den anden ende af rummet for at komme forbi det gelænder, der er opsat, når personale eller leverandører til fængslet skal ind. For at undgå disse "spadsereture" flere gange dagligt, har en værkfører tænkt og arbejdet kreativt: En portnerarmforlænger.

Kunne der ikke være fundet en elektronisk løsning? Jo, men det koster penge. Og så er der også den fordel, at portnerarmforlænger (i modsætning til de elektroniske yderdøre) fungerer i al slags vejr. ■

Af John Rasmussen

Portnerarmforlænger i standby-funktion

Herstedvesterteknologi anno 2005

*Højrevrid: LÅST
Venstrevrid: ÅBEN*